

TÜRK DÜNYASI KADIN ARAŞTIRMALARI DERGİSİ JOURNAL OF TURKIC WORLD WOMEN STUDIES

Dergi web sayfası: <https://turkicworldwomen.com/index.php/pub>
Journal homepage: <https://turkicworldwomen.com/index.php/pub>

Doi: 10.5281/zenodo.8427526

Araştırma Makalesi • Research Article

ALİ DAŞGIN'IN ESERLERİNDE KADIN ÖZGÜRLÜĞÜ Women's Freedom In Ali Dashgin's Works

Mahmızer MEHDİBEYOVA¹

Özet

Çağdaş Güney Azerbaycan edebiyatının önde gelen yazarlarından biri de Ali Daşgın'dır. Yazar, nasir olarak da bilinir. Nesir eserlerinde cehalet, İran ve Güney Azerbaycan halkının içinde bulunduğu durum, kadın hakları yoksunluğu, cehalet ve toplumsal eşitsizlik konuları ön plandadır. Nasir "Kır Gelini", "Bayrak Gölgesi", "Çizme Yarası", "Buğday Gülü" ve "Gün" ve, "Bıçak ve Kemik" öyküsünde olduğu gibi "Sarışın" romanında da basitliği, cehaletin, zulmün kol gezdiği İran ve Güney Azerbaycan'da yaşayan halkın maddi ve manevi sorunlarını anlatıyor. Yazarı bir vatandaş olarak en çok erken evlilik konusu endişelendiriyor. Ali Daşgın'ın en büyük edebi eseri 2004 yılında Tebriz'de yayınlanan "Sevgi Damusu" (Aşk Cehennemi) kitabıdır. Bir nevi otobiyografik nitelik taşıyan bu eserin büyük bölümü nesir, yaklaşık üçte biri de şiirle yazılmıştır. Yazarın ikinci kitabı giriş ve beş öyküden oluşan "Köylü Gelin" adlı eseridir. Koleksiyonda yer alan "Buğday Çiçekleri" hikayesi romantik-sembolik bir tarzda yazılmıştır. Ali Daşgın "Bıçak ve Kemik" hikayesinde okullarda Türkçe'nin yasaklanması ve erken yaşta evlilikler gibi konulara dikkat çekerken aynı zamanda anadili olan Azerbaycan Türkçesi bağnazlığını da göstermektedir. 100'den fazla kitap yayınlayan Ali Daşgın kısa bir zaman mesafesinde çeşitli edebiyat merkezleri ve dernekler kurdu ve dünyanın dört bir yanındaki prestijli üniversitelerde Türk dili ve edebiyatı dersleri verdi. Bu yıllarda dilbilimci kimliğiyle de tanınan Ali Daşgın'ın "Genel Dilbilim" adlı kitabı Tebriz'de Arap alfabesiyle yeniden basılır. Ali Daşgın'ın şiir ve nesir, sözlükçülük ve dilbilimsel etkinliği dönemin önde gelen sanatçılarından - B. Vahabzade, Anar, Fikret Goca, C. Alioğlu, A. Azimli, K.M. Sönmez, S. hayal, A. Mirzayi, N. Rizvan, Savalan, A. Rzaı, E. Iskanderzade, A. Samadlı v b. Yazar hakkında değerli fikirler söylemiş, M. Mehdibeyova ise Ali Daşgın'ı çağdaş yazar gibi değerlendirmiştir. Kuzey Azerbaycan nasirlerinden olan Ali Daşgın nesir ve şiirin özgün örneklerini ve sanatsal düşüncesinin diktelerini kendine has üslubuyla kaleme almıştır. Ali Daşgın ayrıca bir dizi tiyatro yazarı da sayılır. Onun "Köylü Gelin" ve "Aşık Öğretmen", Mersin'de "Ölü Dilenci" eserleri Türkiye'nin Tarsus Şehir Belediye Tiyatrosu'nda, "Yağmur Duası" eseri ise Adana Belediye Tiyatrosu'nda sahnelenmişti.

Anahtar kelimeler: Güney Azerbaycan nesri, kadın hakları, erken yaşta evlilik, Azerbaycan Türkçesi.

Abstract

One of the leading writers of modern South Azerbaijani prose is Ali Dashgin. The poet is also known as a prose writer. In his prose works, ignorance, the situation of the people of Iran and South Azerbaijan, the lack of women's rights and social inequality are brought to the fore. The writer in his stories "The Village Bride", "Shadow of the Flag", "Shoe Wound", "Wheat Flowers", "Day", "Knife and Bone", as well as in the story "Blonde", describes the material and moral problems of people living in Iran and South Azerbaijan, where ignorance and oppression are rampant.

The issue of early marriage worries the author most of all. Ali Dashgin's largest literary work is "Hell of Love" ("Sevgi Damosu"), published in Tabriz in 2004. Most of this autobiographical work is written in prose and about a third in verse. The writer's second book is "The Village Bride", which consists of a preface and five short stories. The story "Wheat Flowers" included in the collection is written in a romantic-symbolic style. In his story "Knife and Bone", Ali Dashgin draws attention to issues such as the ban on the Turkish language in schools and early marriages, while at the same time showing his Azerbaijani Turkish language bigotry.

Keywords: South Azerbaijani prose, women's rights, early marriage, the Azerbaijani Turkish language.

Makale Geçmişi: Başvuru tarihi: 5 Mayıs 2023, Kabul tarihi: 15 Ağustos 2023

¹ Doç. Dr., Azerbaycan Milli İlimler Akademisi, Nizami Gencevi Edebiyat Enstitüsü, Bakü, Azerbaycan, e-mail: afaq_10@mail ru, ORCID ID:0000-0001-8371-0793

Giriş

Çağdaş Güney Azerbaycan edebiyatının özgün edebi sınımlarından biri de Ali Daşgın'dır. Yazarın eserlerinin özelliği şiirsel dilde olmasındadır. Başka bir özelliği ise hikâyelerinin sonluğunda anlamlı mesaj vermesidir.

Ali Daşgın, 20 Mart 1955 yılında Güney Azerbaycan'ın Uçan ilçesine bağlı Halaç köyünde doğdu. Orta öğrenimini Tebriz'deki Şah İsmail Hatai ve Firdevsi okullarında, yüksek öğrenimini Sovujbulag ve Tahran üniversitelerinde tamamladı. Ali Daşgın'ın en büyük hayali anadili ve edebiyat alanında yüksek öğretim olmak idi. Ancak, maalesef anadilde yüksek öğretim kurumu yoktu. Çaresizlik içinde elektronik okumaya karar verir. Tahran'da öğrenimini tamamladığı dönem, İran İslam devrimi dönemine rastlar. Ali Daşgın elektronik mühendisi olarak çalışmaya başlayınca özgürlük sağlandı ve anadilinde okuma yazma görece kolaylaştı. Yazar, Şahriyar Edebiyat Derneği'nin kurucularından biri olur ve daha sonra bu derneğin yayın kurulu üyeliğine seçilir. Hatta şair ve yazarların yetişmesine de yardımcı olur.

Ardından Ali Daşgın Moskova, Bakü ve Türkiye Atatürk Merkezi'nde yaratıcı çalışmalar da yapar. Çeşitli edebi faaliyetlerde bulunan Ali Daşgın çevresine kendisini şair, çevirmen ve editör olarak tanıttı. Bugün Azerbaycan Yazarlar Birliği ve Uluslararası Avrasya Basın Vakfı Başkanlığı üyesidir. Ayrıca, Ali Daşgın, Bakü'de yayınlanan "Bayati" dergisinin İran temsilcisi ve Tebriz'de yayınlanan "Asan" gazetesinin yazı işleri müdürüdür.

Azerbaycan Milli İlimler Akademisi Nizami Gencevi Edebiyat Enstitüsü ve Nesimi Dil Bilimleri Enstitüsü Ali Daşgın'a Azerbaycan Edebiyatını ve dilini öğretmesi için yetki verdi. Bu gerekli yetkiye sahip olan Ali Daşgın doktor olarak, şu anda Tebriz, Maraga, Sulduz, Hoy, Urmu Üniversitelerinde bu fenleri öğretmektedir.

Türkiye'den Rabila Güngöz ve İran'dan Mohammad Faig Bagiri Ali Daşgın'ın hayatı ve eserleri hakkında araştırma yazıları yazmışlar. 120'den fazla kitap ve makalelerin yazarı olan Ali Daşgın'ın yazıları bu gün de "Yol", "Varlık", "Geyhan" (Tahran),"Furughi Azadi" (Tebriz) dergilerinde, hem de "Edebiyat" ve "Odlar Yurdu" (Bakü) gazetelerinde düzenli olarak yayınlanmaktadır. Ali Daşgın nasir olarak da bilinir. İran ve Güney Azerbaycan'da halkın kötü durumu, kadınların haklarından mahrum bırakılması ve sosyal eşitsizlik sorunları nesir eserlerinin ana temasıdır. Yazar "Bayrak Gölgesi", "Çizme Yarası", "Buğday Gülü," "Gün" "Bıçak ve Kemik" hikâyelerinde ve "Sarışın" romanında Güney Azerbaycan'da sıradan insanların ve köy halkının maddi ve manevi sorunlarını yazıyor."(Azerbaycan Edebiyyatı Tarixi.2021. 913, 914) Yazarı bir vatandaş olarak endişelendiren sorunlardan biri de erken yaşta evlilik ve küçük kızların bile çocuk doğurmasıdır. Yazar "Gün" adlı hikâyesinde yazıyor: "Biz Türkler, aynı erkekle aynı zamanda evli bulunan kadınların birbirlerine göre olan adına "kuma" deriz. Kadınlar için kuma kadar sinir bozucu bir şey yoktur."(MehdibəyovaM,1907.99). Ali Daşgın'ın en büyük edebi eseri 2004 yılında Tebriz'de yayınlanan "Sevgi Damusu" ("Aşk Cehennemi") kitabıdır. Bir nevi otobiyografik nitelik taşıyan bu eserin büyük bölümü nesirle, yaklaşık üçte biri de şiirle yazılmıştır. Bu açıdan eser Azerbaycan destan geleneklerinin takipçisi olarak değerlendirilebilir. Kitabın ithaf bölümünde yazar şöyle yazar: "Ateşin tesirinden doğan bu kitabı Şirin'e, Leylia'ya, Züleyha'ya, Ofelya'ya değil, Karabağlı ak saçlı Sara'ya, kalbine bir aşk kulağı kazabilen birine armağan ediyorum!" diyerek devam ediyor. Beş bölümden oluşan kitap, olayların geçtiği yere göre Moskova, Bakü, Tebriz, Sulduz, Urmu başlıkları altında birleştirilmiştir. İlk önce yazarı Moskova'da ürperirken görüyoruz. Bu soğukluk yüzünden ateşe karşı bir arzusu ve memleketi olan "Ateş Ülkesine" karşı bir sevgisi vardır. Yabancı ülkelerde üşüyen ve sıkılan lirik kahraman (yazar) aceleyle memlekete gider: "Benim de acelem var. Bezz Kalesi'ne, Karadağ ormanına, memleketimin dolambaçlı yollarına Maralgazan"a (kendi dilinde "brix-brix" - M.M.), Kura'ya, Araza'ya, Hazar Denizi'ne, Urmu Gölü'ne, Sahand'a, Savalan'a ve Baraj'a hepsini içimde yeniden

doğuş ateşine yönlendiren aşka doğru". (Daşgın,2005.17).

Ali Daşgın'ın "Sevgi Damusu" adlı eseri, özgün bir nesir-şiir eseri olması ve yazarın edebî-felsefi düşüncelerinin sanatsal bir tahlili, ideolojik ve sanatsal değerlerinin daha ayrıntılı bir değerlendirmesi olarak özel bir araştırma konusu olmayı hak etmektedir. Yazarın ikinci kitabı "Köylü Gelin" adlı hikayelerden oluşan bir koleksiyondur. Giriş ve beş hikayeden oluşan bu kitap 2000 yılında Tebriz'de "Nashri-akhtar" yayınevi'nde 3.000 tirajla basılmıştır. Ali Daşgın, halkının aydın bir evladı olarak girişte modern Güney Azerbaycan edebiyatının gelişim yoluna bir bütün olarak bakmaya, edebi türlerin gelişimini takip etmeye ve bunun özel nedenlerini aydınlatmaya çalışır. Tüm bunları yaratıcılığının arka planında düşünen yazar hüznle şöyle der: "Şiirlerimin ve sözlüklerimin yanı sıra romanlarım, kısa öykülerim (hikaye anlamında - M, M) ve kısa masallarım de vardı, ama hepsini kendi gözlerim dışında kimse görmedi ve ayrı ayrı kalplere çekilmedi (Daşgın,2004.5). Bu sözlerden anlaşılmaktadır ki, Güney Azerbaycan yayıncıları manzum eserlerin basımına daha çok önem verdikleri için nesir eserleri yazıldığı halde kutu edebiyatına dönüştürüldü ve halka arz edilmedi. Bu nedenle Güney Azerbaycan'ın nesri diğer milletlerin nesrinin çok gerisindedir. Yazar, nesir gelişiminin eksikliğini haklı çıkarmaya çalışırken, düşüncelerini şöyle dile getirdi:"Herkesin bildiği gibi ülkemizde (yani Güney Azerbaycan - M.M.) uzun yıllar okul, yazı, müzik aletleri, oyunlar, ana dilimiz Türkçe yoktu. Hepimiz bu kadar güzel ve gerekli bir şeyden uzağız. Şahlığın devrilmesinden sonra Türkçe yazılar, eksik günlükler ve ara sıra edebi dernekler ortaya çıkmaya başladı." (Daşgın,2004.5). Kısa şiirler her ulusta edebiyatın başlangıcını oluşturur. Elbette, modern Güney Azerbaycan edebiyatı bu konuda bir istisna değildir. Bu nedenle yazarın edebi gelişiminin yavaşlığının suçlusunu aramaması anlaşılabilir.

Ali Daşgın'ı bir yazar ve vatandaş olarak daha çok endişelendiren sorunlardan biri de erken yaşta evliliklerdir. Hatta on bir yaşında bir kız çocuğundan çocuk getirme şartıdır. Bu hikâyede küçük kız hızla solmakta ve sonunda ölmesi, sonuç olarak içinde yaşadığı cahil ve baskıcı ortamdaki hayatını kurtarmasıyla son bulmaktadır. Bir önceki öykü gibi bu eserde de son söz yerine bir şiirle bitiyor. Bu şiirde yazar cehalete ve insan hakları yokluğuna güçlü itirazını dile getiriyor:

"Kış geldi, geceler dona döndü,

Köle olarak satıldılar!

Kalbi sıkıştı, yetişmedi bahara,

O barını kaybetti, ben de meyvesini."(Daşgın,2004.3).

Kitapta yer alan ilk hikaye olan "Bayrağın Gölgesi"nde yazar, ilginç bir durum yaratmaya ve kahramanına psikolojik özellikler aşılama çalışır. Feodal geleneklerin hüküm sürdüğü bir köyde yaşayan kahraman, fırsat buldukça bu geleneklerden kopmaya ve kendini göstermeye çalışır. Ancak yolda fiziksel şiddete maruz kalır. Küçük bir hata feodal köy sakinlerinin görüşüne göre, henüz çocuk olan ve karakteri yeterince güçlenip olgunlaşmamış kahramanın karanlık gecede evden kovulmasına sebep olur. Yüreği yenilik aşkıyla yanan, köyün feodal kurallarını kabul etmek istemeyen ve tek başına da olsa onlara başkaldıran hikâyenin genç kahramanının düşünceleri canlı bir hikâyeye yaratabilir. Yazar sonuç olarak, yakın geçmişte ana vatanımızın güneyinde insanların zor koşullarda nasıl yaşadığına dair görsel bir imaj oluşturabilir. Kahramanın ezici enerjisini savaşmaya adanmış "gölgeleri" ve mistik güçleri görmek için, hikayeden birkaç satıra bakabiliriz: "...Bizim köyde yıpranmış, yırtık şehir kıyafetlerini bile giymek zordu. Onları giyenler kötü görünüyor ve ayık olduklarını söylüyorlar. Köyde birinin çocuğu yaz sıcağında bile şapkasını çıkarmaz, saçını taramaz, ayağına yırtık ve lastikli bir çoraptan başka bir şey giymezdi.(Daşgın,2005.4) Genel olarak kısa roman niteliği taşıyan hikâyenin sonu, simgesel anlamı ile önemlidir. "Gecenin karanlığında küçük bir çocuğun hırsıza, katile ya da canavara benzettiği batıl varlığın, rüzgarda dalgalanan bir bayrağın gölgesinden

başka bir şey olmadığını söylemeyin." bir bayrak bütün bir milleti hurafelerin ve modası geçmiş âdetlerin karanlığında tutmaya yeter ve bunu ancak küçük bir çocuk anlar, hür olur ve büyüklerine kişisel bütünlüğün yolunu gösterecek hikmete sahiptir. Koleksiyonda yer alan "Buğday çiçekleri" hikâyesi romantik-sembolik bir tarzda yazılmıştır. Yine çocukluk anlarından yola çıkan yazar, köyü, buğday tarlalarını, bu tarlalarda yetişen buğday çiçeklerini ve bu çiçeklere duyduğu çocukluk aşkını anımsayarak, olayları şehre aktarır ve sevdiği kızla şehrin eteklerinde buğday tarlasında tanışmasını anlatır. Ancak, doğanın güzelliğinin arka planında, kahramanlar tamamen farklı şeyler düşünüyorlar. Onları Ezop'un diliyle ele alan yazarın nihayetinde umutlarını buğday gibi olduğu gerçeğine bağladığı sosyal olaylar yazarın anlamına göre, her kış kuruyan ve her bahar yeniden yeşeren çiçekler, milletin yaptığı fedakarlıklar milli tarihin baharında açacak ve ardından Vatan kahkahalara dönecek: "Bilmiyorum, belki de bu ağaçların üzerinden karlı ve kar fırtınalı çetin bir kış geçtikten sonra bu dilek kaç ağaç, kaç fidan yükselip dallara dönüşmüş kıvrımları göstermek için. , bu yolun virajları ve düzlükleri.gelecek baharın bulutlarında mı kaldı...?!" (Daşgın,2004.95) degecek. Ali Daşgın'ın "Bıçak ve Kemik" öyküsünde Türkçenin yasaklanması ve okullarda Farsça öğretim yapılması, erken yaşta evlilikler gibi konuların altı çizilirken aynı zamanda anadiline (Azerbaycan Türkçesine) ne kadar düşkün olduğunu da gösterir.

Eserin kahramanı Bilgin'in duyduğu "Bıçak kemiğe dayanır", "Bıçak kınını kesmez", "Kanlı bıçak", "Bıçağının dalı da keser, kını da keser" gibi beş atasözü. cephe", "Bıçaklasan kan çıkmaz"(Daşgın,2004.99) manasını öğrenmek istese de ne ana babası, ne köy okulundaki Fars dili ve edebiyatı hocaları, ne de büyük şehrin eğitim kurumu, okumanın, öğrenmenin ve daha fazlasını bilmenin aşkıyla yanan öğrenciye bu sözlerin anlamını açıklayabilir.

Farsça düşünen ve Farsça konuşan hocalar, derin manalar ifade eden bu hikmetli sözlerin manasını anlamazlar ve alimden bunları Farsca söylemesini isterler. İlkokulu bitirir bitirmez muhtarın oğluyula evlendirilen Bilgin'in kardeşi Bika, henüz bir yıl sonra yıkılan ailesinin öfkesi, vaftiz babasının hakaretleri ve küçük düşürücü sözleri talihsiz babasının evini terk etmesine ve taşınmasına neden olur. Şehire göç eden Bilgin, şehir okulunda aynı akıbete uğrar. Yine milli bağnazlığının ve o atasözlerinin anlamını dil ve edebiyat hocasından öğrenme arzusunun kurbanı olur.

Çağdaş Güney Azerbaycan nesrinin karakteristik bir olgusu olan Ali Daşgın'ın öykülerinin dili de ilginçtir. Bu dilde güçlü ulusal rengin yanı sıra diyalektizmler duyulmaz. Ali Daşgın'ın sanat dili, Güney ve Kuzey Azerbaycan'ın edebî dilini Türk Türkçesi ile zenginleştirme çabası olan bir bütünleşme eğilimi göstermektedir. Bu açıdan Ali Daşgın'ın edebî dilini büyük Azerbaycan şairi ve oyun yazarı Hüseyin Cavid'in diliyle karşılaştırmak mümkündür. Daha sonraki nesir yazarlarının dilinde de bu geleneği gözlemlemenin zor olmadığını belirtmek gerekir.

Bu, modern yazarların Türk klasik ve modern edebiyat diline olan yakınlığı ile açıklanmaktadır. Kanaatimizce, tarihsel olarak Farsça-Arapça unsurlarla fazlasıyla yüklü olan nesir dilimizde bu tür edebî akımların gerçekleştirilmesi teşvik edilmeli ve başta Güneyli yazarlar olmak üzere edebiyat çevrelerinde örnek teşkil etmelidir.

Böylece seksen yıllık teşekkül ve gelişme sürecinde Ali Daşgın'ın de içinde bulunduğu Güney Azerbaycan nesri çalkantılı bir yoldan geçmiş, kimi zaman coşkulu gelişmenin tadına varmış, kimi de zaman durgunluk yaşamıştır. Ancak, bir bütün olarak, bu hareketin gelişme çizgisi yukarı doğru olmuştur ve şimdi sadece modern Kuzey Azerbaycan ve Türkiye'nin nesrine değil, aynı zamanda dünyanın nesrine de karmaşık bir şekilde entegre olmaktadır

Bu, genel olarak, Güney Azerbaycan'daki edebi hareketin durdurulamaz bir güçle ilerlediğini, halkı eğitmek ve böylece kişisel özgürlüğün yanı sıra siyasi özgürlüğü elde etmek için elinden gelenin en iyisini yaptığını gösteriyor. Yazarın ikinci kitabı, giriş ve beş öyküden oluşan "Köylü

Gelin" adlı öyküler derlemesidir. Koleksiyonda yer alan en küçük hikaye "Buğday çiçekleri" romantik-sembolik bir tarzda yazılmıştır. Ali Daşgın'ın "Bıçak ve Kemik" öyküsü, okullarda Türkçenin yasaklanması ve Farsça öğretimin yasaklanması, erken yaşta evlilikler gibi konulara dikkat çekerken aynı zamanda anadili olan Azerbaycan Türkçesi bağnazlığını da göstermektedir.

Sonuç

Çağdaş Güney Azerbaycan nesrinin temsilcisi Ali Daşgın'ın çalışmalarının ana teması, Güney Azerbaycan halkının yaşam tarzı, kadınların haklarından mahrum bırakılması, cehalet ve sosyal eşitsizliktir. "Kır Gelini", "Bayrağın Gölgesi", "Çizme Yarası", "Buğday Çiçeği" ve "Gün", "Bıçak ve Kemik" öyküsünde ve "Sarışın" romanında yazar, cehaletin ve zulmün kol gezdiği İran ve Güney Azerbaycan'da yaşayan halkın maddi ve manevi sorunlarını kaleme alıyor. Ali Daşgın'ın "Sevgi Damusu" adlı eseri özgün bir nesir-nazım eseri olarak kabul edilmektedir.

Yazarın ikinci kitabı "Köylü Gelin" giriş ve beş öyküden oluşan derlemesidir. Girişte Ali Daşgın, halkının aydın bir evladı olarak modern Güney Azerbaycan edebiyatının gelişim yoluna bir bütün olarak bakmaya, edebi türlerin gelişimini takip etmeye çalışır ve bunun öznel nedenlerini aydınlatır.

Ali Daşgın'ı bir yazar ve vatandaş olarak daha çok endişelendiren sorunlardan biri de erken yaşta evliliklerdir. Bu hikâyede küçük kız hızla solmakta ve içinde yaşadığı cahil ve baskıcı ortamdan hayatını kurtarmasıyla son bulmaktadır. Bir önceki hikâyede olduğu gibi bu eser de yazarın cehalete ve insan hakları yokluğuna şiddetle itirazını dile getirdiği bir sonsöz yerine bir şiirle bitiyor.

Koleksiyonda yer alan en küçük hikaye "Buğday çiçekleri" romantik-sembolik bir tarzda yazılmıştır. Ali Daşgın'ın "Bıçak ve Kemik" öyküsünde Türkçenin yasaklanması, erken yaşta evlilikler gibi konulara dikkat çekilir. Böylece Ali Daşgın dahil Güney Azerbaycan nesri durdurulamaz bir güçle ilerliyor.

Çağdaş Güney Azerbaycan yazarlarından Ali Daşgın'ın öykülerinin dili de ilginçtir. Bu hikâyelerde Türkçe kökenli kelimelerin kullanılması şaşırtıcıdır. Ali Daşgın'ın eserlerinde Azerbaycan'ın büyük şairi ve oyun yazarı Hüseyin Cavid'in üslubu hissedilir. Böylece, Güney Azerbaycan nesri seksen yıllık süreçte, çalkantılı bir yoldan geçse de edebiyat akımına yön veren güzel eserler kaleme alınmıştır. Ali Daşgın bugün büyük bir şevkle yazmaya ve yaratmaya devam ediyor. Çalışmaları, Güney Azerbaycan düzyazısının net bir görüntüsünü yaratıyor.

Kaynaklar

1. Azərbycan ədəbiyyatı tarixi, 10-cu cildə, 9-cild. Cənubi Azərbaycan ədəbiyyatı, Bakı, Elm, 2021.s 913-914
2. Mehdibəyova M. Cənubi Azərbaycan mühacirət nəsr (1947-1990-cı il), Bakı, 1907
3. Daşgın Ə. Kənd gəlini, Təbriz, Yayınevi, 2004
4. Daşgın Ə. Bıçaq və sümük, Təbriz, Yayınevi, 2005